NORAKSTS
Lieta Nr.A420718510
A03113-11/39

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 21.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Linkevičs

piedaloties pieteicējam *M.J.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pilnvarotajai pārstāvei *I.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *M.J.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikumu par Tieslietu ministrijas 2010.gada 28.jūlija lēmuma Nr.1-4.1/173 atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts zemes dienesta 2010.gada 14.jūnija lēmums Nr.2-13/404-J „Par *M.J.* 2010.gada 31.maija iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot no darba Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 28.jūlijā Tieslietu ministrija, izskatot pieteicēja 2010.gada 21.jūnija iesniegumu, pieņēma lēmumu Nr.1-4.1/173 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma, pamatojoties uz Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu, iesniegumu daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*, atstāt bez izskatīšanas.

[2] Ar Lēmumu konstatēts sekojošais.

[2.1] Iesniegumu likuma 1.pantā noteikts, ka šī likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Atbilstoši Iesniegumu likuma 2.pantam likums nosaka kārtību, kādā privātpersona iesniedz un iestāde vai privātpersona, kas īsteno valsts pārvaldes uzdevumus, izskata dokumentu, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums, un atbild uz, to. Kā atzinusi Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta senatore J.Briedē. Iesniegumu likums noteic ikviena tiesības vērsties iestādē ar iesniegumu - lūgumu, sūdzību, priekšlikumu vai jautājumu. Tiesības saņemt atbildi atšķirībā no administratīvā akta nav saistītas ar citu likumu, tās izriet pašas no sevis.

Iesniegumu likuma 2.panta otrajā daļā noteikts, ka šis likums neattiecas uz informācijas pieprasījumiem, kas izskatāmi saskaņā ar Informācijas atklātības likumu, kā ari uz iesniegumiem, kuriem saskaņā ar likumu noteikta cita izskatīšanas kārtība. No minētās tiesību normas jēgas izriet, ka iesniegums (dokuments, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums) izskatāms atbilstoši Iesniegumu likuma noteikumiem, ja attiecīgā iesnieguma izskatīšanu neregulē cits likums vai uz tā pamata izdots ārējais normatīvais akts. Tiklīdz attiecīgā iesnieguma izskatīšanu regulē kāds cits likums. Iesniegumu likums piekāpjas.

Kā vairākkārt ir atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, ir nošķirami tādi personas iesniegumi iestādei, kuru mērķis ir saņemt informāciju, no

iesniegumiem, kuru mērķis ir mainīt konkrētas tiesiskās attiecības publisko tiesību jomā. Latvijas Republikas Satversmes 104. pantā noteiktas personas tiesības saņemt atbildi pēc būtības uz iesniegumu neietver personas tiesības no iestādes sagaidīt tiesisko attiecību maiņu.

Tas, vai iesnieguma izskatīšanā piemērojams Iesniegumu līkums vai kāds cits normatīvais akts, noskaidrojams pēc attiecīgā iesnieguma satura. Līdz ar to konkrētajā gadījumā ir jānoskaidro iesniedzēja iesnieguma saturs un iesniedzēja griba.

[2.2] Kā konstatēts lēmuma 1.1.apakšpunktā iesniedzējs iesniedza dienestā iesniegumu ar lūgumu atbrīvot no darba dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Iesniegumu likuma 2.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā privātpersona iesniedz un iestāde vai privātpersona, *kas* īsteno valsts pārvaldes uzdevumus, izskata dokumentu, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums, un atbild uz to, kā arī nosaka kārtību, kādā iestāde pieņem apmeklētājus. Iesniegumu likuma 5. panta pirmajā daļa ir noteikts, ka iestāde iesniegumu izskata, vadoties pēc tā satura.

Tiesu prakse jautājumos, kas skar personas tiesības no iestādes saņemt atbildi pēc būtības, liecina, ka atbilde „pēc būtības" neietver vēlamo atbildi ne pēc formas, ne arī pēc satura, kuru cer saņemt iesnieguma iesniedzējs. Tā ietver iestādes vai amatpersonas kompetences robežās sniegtu vismaz iestādes skatījumā motivētu un pamatotu atbildi. Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka atbildes sniegšana uz iesniegumu aprobežojas ar atbildi uz iesniegumu un neietver citas faktiskās vai tiesiskās darbības, kuras iestāde varētu veikt savas kompetences ietvaros. Proti, atbilde pēc būtības ietver tāda veida saturu, kas nerisina procesuālas dabas jautājumus, bet gan tieši un nepastarpināti atbild personai uz iesniegumā izvirzītajiem prasījumiem. Atbilde pēc būtības ietver arī kvalitatīvus rādītājus- proti, šādu atbildi var sniegt tikai amatpersona vai iestāde, kuras kompetences robežās ir konkrētais jautājums. Atbilde pēc būtības ir atbilde, kas aptver iesniegumā ietverto jautājumu loku.

Iesniedzējam ir tiesības nepiekrist atbildē sniegtajam skaidrojumam, taču nav subjektīvu tiesību pieprasīt tikai tādu atbildi, kāda iesniedzēju apmierinātu, ja tādas sniegšanai nav objektīva pamata.

Kā tika konstatēts lēmuma 1.2.apakšpunktā, dienests 2010.gada 15.aprīļa vēstulē Nr. 2-13/249-J un 2010.gada 23.aprīļa vēstulē Nr.2-13/271-J secināja, ka iesniedzējs 2010.gada 22.marta un 2010.gada 7.aprīļa iesniegumos apstrīd dienesta Latgales reģionālās nodaļas darbinieka *A.V.* faktisko rīcību, pieņemot *A.K.* iesniegtos dokumentus, uz kuru pamata 2000.gada 25.jūlijā pieņemts dienesta Latgales reģionālās nodaļas Zemes robežu strīdu izskatīšanas komisijas lēmums, ar kuru atstātas negrozītas Ilzeskalna pagasta zemes komisijas 1997.gada 16.janvāra lēmumā Nr.6.7 iesniedzējam noteiktās zemes gabala robežas. Dienests iesniedzējam norādīja, ka dienesta Latgales reģionālās nodaļas darbinieka *A.V.* rīcība, parakstot minēto lēmumu, nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

Tāpat dienests paskaidroja, ka nav tiesīgs grozīt zemesgrāmatā ierakstītā īpašuma robežas un anulēt zemes robežu plānus *A.K.* un *J.R.* nekustamiem īpašumiem.

Arī Tieslietu ministrija 2010.gada 29.marta vēstulē Nr.1-24/453-J jautājumā par lūgumu anulēt uz *J.R.* vārda zemesgrāmatā nostiprinātās īpašuma tiesības iesniedzējam norādīja, ka saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 97. un 98. pantu persona, kas lūgusi nostiprinājumu, var pārsūdzēt zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu, ja ar to nostiprinājuma lūgums visumā vai pa daļai atstāts bez ievērības vai nav izpildīts tā, kā bija lūgts. Pārējās personas nostiprinājumu var apstrīdēt vienīgi prasības kārtībā. Sūdzības par zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumiem un viņa rīcību jāiesniedz Tiesu

palātai divu nedēļu laikā no dienas, kad ieinteresētā persona saņēmusi lēmumu vai no tās dienas, kad notikusi pārsūdzamā rīcība, ievērojot blakus sūdzību iesniegšanai noteikto kārtību Civilprocesa likumā.

Tāpat Tieslietu ministrija iesniedzējam paskaidroja, ka konkrētajā gadījumā atbilstoši likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 15.panta otrajai daļai zemes robežu strīds izšķirams vispārējās jurisdikcijas tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā. Tādējādi iesniedzējam tika paskaidrots, ka viņš tiesīgs vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā, lai atrisinātu strīdu par noteiktajām zemes robežām.

[2.3] Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktā ir noteikts, ka iestāde ir tiesīga atstāt iesniegumu bez izskatīšanas, ja atbilde uz iesniegumu ir dota iepriekš un tā saturs attiecībā uz iepriekšējā iesniegumā norādītajiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies.

Tieslietu ministrijas ieskata iesniedzējam iestādes kompetences ietvaros sniegti izsmeļoši un atbilstoši skaidrojumi un dienests atbilstoši Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5. punktam bija tiesīgs iesniedzēja 2010.gada 31.maija iesniegumu daļā par dienesta amatpersonas atbrīvošanu un īpašuma tiesību anulēšanu *A.K.* atstāt bez izskatīšanas.

Ievērojot minēto, Tieslietu ministrija secina, ka apstrīdētais lēmums daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.* ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata. Vienlaikus Tieslietu ministrija norāda, ka saskaņā ar administratīvo tiesu praksi privātpersonas prasījums sodīt amatpersonu par tās pieņemto lēmumu administratīvajā procesā vispārīgi nav uzskatāms par tādu privātpersonas tiesisko interesi, kas būtu izskatāma tiesā. Administratīvajā procesā privātpersonas tiesiskā interese ir viņas tiesību ievērošana konkrētās publiski tiesiskajās attiecībās starp valsti un privātpersonu. Līdz ar to arī privātpersonai tiesiskā interese ir atjaunot tādu stāvokli, kāds pastāvēja pirms zaudējuma vai kaitējuma nodarīšanas, vai arī saņemt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, kas viņai nodarīts ar izdoto administratīvo aktu. Attiecīgo amatpersonu sodīšana ir attiecīgās iestādes interese (sk. Senāta 2004.gada 14.decembra lēmuma lietā Nr.SKA-310/2004 10.punktu).

Tieslietu ministrijas ieskatā šīs atziņas ir attiecināmas arī uz konkrēto gadījumu, jo iesniedzēja tiesības vai tiesiskās intereses pati par sevi nevar ietekmēt amatpersonas sodīšana.

Ievērojot minēto, Tieslietu ministrija atzīst, ka, lai arī iesniedzējs ir apstrīdējis dienesta atteikumu izskatīt viņa lūgumu sodīt amatpersonu, pēc būtības iesniedzēja mērķis konkrētajā lietā ir panākt konkrētu rezultātu, proti, amatpersonas sodīšanu, par, iesniedzējaprāt, prettiesiska lēmuma pieņemšanu. Tieslietu ministrija norāda, ka personai ir tiesības vērst iestādes uzmanību uz iespējamu disciplinārpārkāpumu un norādīt uz nepieciešamību ierosināt disciplinārlietu, tomēr personai nav tiesību prasīt disciplinārlietas ierosināšanu vai amatpersonas sodīšanu.

[3] 2010.gada 9.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *M.J.* pieteikums par Tieslietu ministrijas 2010.gada 28.jūlija lēmuma Nr.1-4.1/173 atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts zemes dienesta 2010.gada 14.jūnija lēmums Nr.2-13/404-J „Par *M.J.* 2010.gada 31.maija iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

[4] 2010.gada 13.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Tieslietu ministrijas rakstveida paskaidrojums.

Paskaidrojumā norādīts, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms Lēmumā norādīto apsvērumu dēļ.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pamatoti Tieslietu ministrija izskatot pieteicēja 2010.gada 21.jūnija iesniegumu, pieņēma lēmumu Nr.1-4.1/173 , ar kuru nolēma, pamatojoties uz Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu, iesniegumu daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*, atstāt bez izskatīšanas.

[9] Tiesa konstatē, ka privātpersonas tiesības likumā paredzētajā kārtībā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības ir nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmes 104.pantā un noregulētas Iesniegumu likuma *(spēkā no 2008.gada 1.janvāra)* 2.panta pirmajā daļā, paredzot, ka likums nosaka kārtību, kādā privātpersona iesniedz un iestāde vai privātpersona, kas īsteno valsts pārvaldes uzdevumus (turpmāk — iestāde), izskata dokumentu, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums (turpmāk — iesniegums), un atbild uz to, kā arī nosaka kārtību, kādā iestāde pieņem apmeklētājus.

Atbilstoši Iesniegumu likuma 2.panta pirmajai daļai iestādēm ir jāpieņem iesniegumi, sūdzības un priekšlikumi, savas kompetences ietvaros un šajā likumā noteiktajos termiņos tie jāizskata, jāpieņem attiecīgs lēmums un jādod iesniedzējam atbilde. Savukārt Iesniegumu likuma 5.panta trešā daļa noteic, ka iestāde atbildi pēc būtības sniedz saprātīgā termiņā, ņemot vērā iesniegumā minētā jautājuma risināšanas steidzamību, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas, ja likumā nav noteikts citādi.

Ar Satversmes 104.pantā ietverto vārdu „atbilde" saprotama gan formāla atbilde, ar kuru personai tiesību un pienākumu loks nemainās, gan atbilde, ar kuru privātpersonai tiek izlemts kāds viņai būtisks jautājums, tātad Satversme norāda, ka veidu, kādā tiek realizētas privātpersonas tiesības uz atbildi, nosaka likums.

Tiesas ieskatā atbilde pēc būtības ietver tāda veida saturu, kas tieši un nepastarpināti atbild personai uz iesniegumā izvirzītajiem prasījumiem, proti, atbilde pēc būtības aptver to jautājumu loku, kas ietverts iesniegumā.

Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka iestāde ir tiesīga atstāt iesniegumu bez izskatīšanas, ja atbilde uz iesniegumu ir dota iepriekš, un tā saturs attiecībā uz iepriekšējā iesniegumā norādītajiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs saņēma 2010.gada 28.jūlija Tieslietu ministrijas atbildi uz pieteicēja 2010.gada 21.jūnija sūdzību, lietā ir strīds par to, vai Tieslietu ministrija pamatoti atstāja pieteicēja 2010.gada 28.jūlija iesniegumu bez izskatīšanas, norādot, ka atbilde uz iesniegumu ir dota iepriekš, un tā saturs attiecībā uz iepriekšējā iesniegumā norādītajiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies.

Pieteicējs uzskata, ka Tieslietu ministrijai bija jāsniedz atbilde pēc būtības.

[10] Tiesa konstatē, ka pietiecējs 2010.gada 21.jūnijā ar iesniegumu (*lietas 20.lapa*) bija vērsies Tieslietu ministrijā. Izvērtējot minētā iesnieguma saturu

secināms, ka pieteicējs ministrijā bija vērsies saistībā ar Valsts zemes dienesta 2010.gada 14.jūnija lēmumu Nr.2-13/404-J „Par *M.J.* 2010.gada 31.maija iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas pieteicēja lūgums atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Pamatojoties uz minēto, secināms, ka pieteicējas mērķis būtībā bija atbrīvot Valsts zemes dienesta darbinieku no darba un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Atbildot uz pieteicēja iesniegumu, Tieslietu ministrija 2010.gada 28.jūlija lēmumā Nr.1-4.1/173 (*lietas 17. – 19.lapa*) pieteicējam paskaidroja, ka apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka jautājumā par dienesta Latgales reģionālās nodaļas darbinieka *A.V.* faktisko rīcību, pieņemot *A.K.* iesniegtos dokumentus, iesniedzējam ir sniegtas atbildes dienesta 2010.gada 15.aprīļa vēstulē Nr. 2-13/249-J (*lietas 27.lapa*) un 2010.gada 23.aprīļa vēstulē Nr. 2-13/271-J (*lietas 42. – 43.lapa*).

Tiesa konstatē, ka 2010.gada 15.aprīļa vēstulē Nr.2-13/249-J un 2010.gada 23.aprīļa vēstulē Nr.2-13/271-J dienests secināja, ka pieteicējs 2010.gada 22.marta un 2010.gada 7.aprīļa iesniegumos apstrīd dienesta Latgales reģionālās nodaļas darbinieka *A.V.* faktisko rīcību, uz kuras pamata 2000.gada 25.jūlijā pieņemts dienesta Latgales reģionālās nodaļas Zemes robežu strīdu izskatīšanas komisijas lēmums, ar kuru atstātas negrozītas Ilzeskalna pagasta zemes komisijas 1997.gada 16.janvāra lēmumā Nr.6.7 pieteicējam noteiktās zemes gabala robežas. Dienests pieteicējam norādīja, ka dienesta Latgales reģionālās nodaļas darbinieka *A.V.* rīcība, parakstot minēto lēmumu, nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

Tāpat dienests paskaidroja, ka nav tiesīgs grozīt zemesgrāmatā ierakstītā īpašuma robežas un anulēt zemes robežu plānus *A.K.* un *J.R.* nekustamiem īpašumiem.

Arī Tieslietu ministrija 2010.gada 29.marta vēstulē Nr. 1-24/453-J jautājumā par lūgumu anulēt uz *J.R.* vārda zemesgrāmatā nostiprinātās īpašuma tiesības pieteicējam norādīja, ka saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 97. un 98.pantu persona, kas lūgusi nostiprinājumu, var pārsūdzēt zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu, ja ar to nostiprinājuma lūgums visumā vai pa daļai atstāts bez ievērības vai nav izpildīts tā, kā bija lūgts. Pārējās personas nostiprinājumu var apstrīdēt vienīgi prasības kārtībā. Sūdzības par zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumiem un viņa rīcību jāiesniedz Tiesu palātai divu nedēļu laikā no dienas, kad ieinteresētā persona saņēmusi lēmumu vai no tās dienas, kad notikusi pārsūdzamā rīcība, ievērojot blakus sūdzību iesniegšanai noteikto kārtību Civilprocesa likumā.

Tāpat Tieslietu ministrija pieteicējam paskaidroja, ka konkrētajā gadījumā atbilstoši likuma ,.Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 15.panta otrajai daļai zemes robežu strīds izšķirams vispārējās jurisdikcijas tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Tādējādi, tiesa secina, ka pieteicējam tika paskaidrots, ka viņš tiesīgs vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā, lai atrisinātu strīdu par noteiktajām zemes robežām.

[11] Salīdzinot pieteicēja 2010.gada 21.jūnija iesnieguma Tieslietu ministrijai saturu ar 2010.gada 22.marta un 2010.gada 7.aprīļa iesniegumu saturu, tiesa secina, ka 2010.gada 21.jūnijā pieteicējs Tieslietu ministrijā vērsās ar iesniegumu, kura saturs attiecībā uz 2010.gada 22.marta un 2010.gada 7.aprīļa iesniegumos norādītajiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem attiecībā uz pieteicēja lūgumu atbrīvot no darba Valsts zemes dienesta darbinieku *A.V.* un anulēt īpašuma tiesības *A.K.* pēc būtības nav mainījies.

[12] Izvērtējot sprieduma [10], [11] punktā norādīto, tiesa secina, ka Tieslietu ministrija pamatoti ar 2010.gada 28.jūlija lēmumu Nr.1-4.1/173, pamatojoties uz Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu, atstāja bez izskatīšanas pieteicēja

2010.gada 21.jūnija iesniegumu daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas pieteicēja lūgums atbrīvot no darba Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, , 289. - 291.pantu Administratīvā rajona tiesa,

nosprieda:

noraidīt *M.J.* pieteikumu par Tieslietu ministrijas 2010.gada 28.jūlija lēmuma Nr.1-4.1/173 atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts zemes dienesta 2010.gada 14.jūnija lēmums Nr.2-13/404-J „Par *M.J.* 2010.gada 31.maija iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas" daļā, ar kuru atstāts bez izskatīšanas iesniedzēja lūgums atbrīvot no darba Valsts zemes dienesta darbinieku un anulēt īpašuma tiesības *A.K.*

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) S.Linkevičs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ S.Linkevičs
Rēzeknē, 2011.gada 21.novembrī.